

Arrest

nr. 348 505 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. LERNOUT
Stroobantsstraat 48 B
1140 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2025 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. LERNOUT verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Khan Younis in Gaza. U verblijft in België met uw zoon M.O. (...). Uw vrouw G. (...) en zonen J. (...) en A. (...) en uw dochters D. (...) en F. (...) verblijven momenteel in Khan Younis, Gaza.

U verliet Gaza vanwege in juli 2021. U reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland. U verzocht er om internationale bescherming in maart 2022 en verbleef er op het eiland Kos. U werd er bescherming verleend in augustus 2022. U verbleef zo'n vier maanden op het eiland tot u naar Kreta ging.

Vervolgens reisde u in september 2022 naar Duitsland, bleef u er zo'n tien maanden en vroeg u er bescherming aan, doch uw verzoek werd afgewezen. U reisde in mei 2023 terug naar Griekenland.

Op 4 oktober 2023 kwam uw zoon M. (...) naar Griekenland. In februari 2024 ging u samen met hem naar Athene om voor hem een Griekse reispas en Griekse verblijfskaart aan te vragen.

U reisde verder naar België in mei 2024 en diende op 27 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Bij een diefstal in uw opvangcentrum in België werd uw Griekse ADET van u gestolen.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u de slechte leefomstandigheden.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: UNRWA kaart (kopie), visum Turkije (kopie), uw Palestijnse identiteitskaart (kopie), Palestijnse identiteitsdocumenten van uw gezinsleden (kopie), geboorteaktes van uzelf en uw gezinsleden (kopie), een huwelijksakte (kopie), een taalcertificaat Nederlands van uzelf (origineel), Griekse attesten van dakloosheid (kopie) en medische documenten van uzelf, waaronder een voorschrift voor pijnstillers en medische contactverslagen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit uw verklaringen (CGVS p. 5) en het administratief dossier (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken nummer 23 en document 'Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 18.07.2024) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83- 85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigten van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden,

door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoeknaar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoeknaar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainlandgreece_en;

Recognised Refugees 2025. Access to documents and socioeconomic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen en administratief dossier blijkt dat Griekenland u bescherming verleende in augustus 2022 en daarbij een ADET verblijfsdocument afleverde (zie administratief dossier Eurodac Marked Hit en verklaring DVZ nummer 27). Wat betreft de afgifte en het hernieuwen van uw verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze nietontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie."

Het Commissariaat-generaal herinnert te dezen bovendien aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].

Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

Bovendien bevestigt het Hof in deze arresten dat het ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU naar inhoud en reikwijdte overeenstemt met artikel 3 EVRM (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 89 en Jawo, randnummer 91) en moet eraan worden herinnerd dat óók artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in zeer uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Wat betreft de mogelijke moeilijkheden bij de afgifte of hernieuwing van een Griekse verblijfstitel (ADET) en de gevolgen hiervan, vestigt het Commissariaat-generaal de aandacht op volgende rapporten: "Country Report: Greece. Update 2023", gepubliceerd door AIDA/ECRE in juni 2024 (beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf), het Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op

https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf en "Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights", gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Hierbij kan vooreerst in herinnering worden gebracht dat artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU) bepaalt dat de lidstaten zo spoedig mogelijk nadat internationale bescherming werd verleend, aan personen met de vluchtelingenstatus een verblijfstitel verstrekken die ten minste drie jaar geldig is en kan worden verlengd, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten alsook aan personen met de subsidiaire beschermingsstatus een verlengbare verblijfstitel verstrekken die ten minste één jaar geldig is en ten minste twee jaar in geval van verlenging, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten.

Het Commissariaat-generaal betwist niet dat de landenrapporten die betrekking hebben op de globale situatie en levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland sedert enkele jaren een gelijkaardig problematisch en precair beeld beschrijven, dat mede ingegeven wordt door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en waarbij statushouders in Griekenland zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve hindernissen of complicaties die de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne) bemoeilijken.

Uit deze informatie blijkt bijvoorbeeld dat dat begunstigden van internationale bescherming bepaalde persoonlijke documenten en gegevens benodigen om in Griekenland toegang te verkrijgen tot de daar aanwezige voorzieningen, terwijl het mogelijk is dat zij hierover nooit beschikt hebben (bijvoorbeeld omdat zij Griekenland reeds verlaten hebben vóór de afgifte ervan) of niet langer beschikken (bijvoorbeeld omdat de geldigheid ervan inmiddels verlopen is). Meer bepaald gaat het om een verblijfsvergunning (ADET) die wordt afgeleverd op basis van de verleende internationale beschermingsstatus (met een geldigheid van 3 jaar en hernieuwbaar voor de vluchtelingenstatus versus 1 jaar en hernieuwbaar voor de subsidiaire

beschermingsstatus), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Met betrekking tot deze elementen kan verder worden vastgesteld dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden met praktische moeilijkheden op het vlak van de afgifte of vernieuwing van hun ADET, evenals wat betreft het verkrijgen van een AFM of AMKA, en dat deze situatie nog gecompliceerder kan zijn voor terugkerende statushouders. Bovendien kan uit de landeninformatie worden afgeleid dat voorgaande hindernissen gevolgen met zich mee kunnen brengen op het vlak van de toegang van begunstigden tot voorzieningen in Griekenland en dus hun mogelijkheden om in hun levensonderhoud en basisbehoeften te voorzien. Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van het AMKA en sociale bijstand, terwijl het bezit van een AFM een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, tonen zij niet aan dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

De commissaris-generaal wijst er vervolgens op dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat enkel uitzonderlijke omstandigheden zich verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in hoofde van een persoon die reeds internationale bescherming in een andere EU-lidstaat geniet. Volgens het Hof is “deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid enkel bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.” Nog volgens het Hof wordt die drempel “dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.” Ook de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat er géén bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan volgens het oordeel van het Hof alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bovendien kan op grond van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor zulk een behandeling, alsnog het Hof [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 84-85, 90-94 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, punten 81-82, 92-97].

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel personen die in Griekenland internationale bescherming genieten en naar Griekenland terugkeren, in afwachting van de afgifte of verlenging van hun ADET minder sociale rechten zullen genieten (zoals hierboven is opgemerkt) en, afhankelijk van het geval, geconfronteerd kunnen worden met onzekere en preciaire situaties terwijl zij wachten op het verkrijgen van hun ADET. Dezelfde informatie toont echter niet aan dat een persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en ernaar terugkeert noodzakelijkerwijze geconfronteerd zal worden met een situatie die de door het Hof van Justitie vastgestelde uitzonderlijke drempel van ernst bereikt, zoals hierboven beschreven, en die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om in zijn meest elementaire behoeften op het vlak van huisvesting, voeding en hygiëne te voorzien.

Het Commissariaat-generaal onderstreept bovendien dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, in afwachting van de afgifte of hernieuwing van de verblijfstitel, en zodoende zonder sociale zekerheidsnummer (AMKA), géén toegang tot medische noodhulp ontzegd zal worden, op voorwaarde dat

deze zich tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendt (zie: UNHCR Greece, *Living In Greece – Access To Healthcare*, en beschikbaar op <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Country Report: Greece. Update 2023, op. cit.).

Het Commissariaat-generaal is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

Hoewel de algemene rapporten met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland volgens het Commissariaat-generaal niet volstaan om a priori te besluiten dat er in hoofde van elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming aldaar sprake zou zijn van een reëel risico op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens of artikel 4 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie wegens systematische of structurele gebreken, meent de commissaris dat deze niettemin een precaire situatie schetsen waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland, evenals dat in dit verband rekening gehouden moet worden met “alle gegevens van de zaak.” Bovendien is het volgens het Commissariaat-generaal mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 89 en 93 en HvJ 16 juli 2020, C- 517/17, ECLI:EU:C:2020:579, Addis, punt 52).

Bijgevolg zijn uw individuele situatie – in het bijzonder ingeval van een bijzondere kwetsbaarheid – en uw persoonlijke ervaringen in Griekenland van essentieel belang bij de beoordeling van uw verzoek, waarbij het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kan beroepen op de internationale beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er in casu niet in geslaagd bent om genoegzaam aan te tonen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van “buitengewone omstandigheden die specifiek uzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar de lidstaat die u reeds internationale bescherming heeft toegekend, vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.”

Het Commissariaat-generaal wijst er namelijk op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u voldoende zelfredzaam bent, op hulp van een netwerk kan rekenen en geen medische problemen heeft die u bijzonder kwetsbaar maken (zie *infra*).

In het licht van het voorgaande, en ondanks de verhoogde waakzaamheid en voorzichtigheid die aan de dag gelegd moet worden bij de beoordeling van uw verzoek, dient te worden vastgesteld dat u niet aantoonde dat u in geval van terugkeer niet in staat zal zijn om de nodige stappen te ondernemen voor de afgifte/hernieuwing van uw ADET, noch dat u in afwachting van de afgifte/hernieuwing van deze ADET noodzakelijkerwijze in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zult terechtkomen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen, ... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie “buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om.”

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport “the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter’s decision is notified to the applicant also via email” (vrije vertaling: “de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld”) (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, op. cit., p. 244). Uit de landeninformatie blijkt

ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, op. cit., p. 14, Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9).

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u niet hebt aangetoond dat u stappen hebt ondernomen om een verlenging van uw verblijfsvergunning in Griekenland te verkrijgen noch dat u derhalve geconfronteerd werd met een weigering of een onredelijke vertraging vanwege de Griekse autoriteiten. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet hebt aangetoond dat de bescherming van Griekenland ondoeltreffend is, noch dat de procedure voor het bekomen van een (geldige) ADET u bij terugkeer noodzakelijkerwijs zou blootstellen aan een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

U bent voldoende zelfredzaam om u in Griekenland te vestigen:

° In Kreta werkte u in een olijfgaard voor 25 euro per dag en kreeg daarnaast ook kost en inwoon (CGVS p. 8). Soms deed u ook ander werk, zoals een oprit aanleggen.

° Na uw verblijf in Duitsland koos u ervoor om terug te keren naar Griekenland. U stelt dat u terug naar Griekenland ging om gezinshereniging te regelen en om naar hier te kunnen komen met mijn zoon (CGVS p. 10). Het feit dat u terugkeerde naar Griekenland en er vervolgens nog zo'n jaar verbleef wijst op het gegeven dat u voldoende zelfredzaam bent om u opnieuw in Griekenland te kunnen vestigen.

° U moest stappen ondernemen om een maandelijks huursubsidie aan de Griekse overheid te vragen, wat blijktgeeft van een zekere mate van zelfredzaamheid en kennis van de Griekse administratie. U verklaart nadrukkelijk dat een verzoek om bescherming in België makkelijker werkt dan het verkrijgen van het attest van dakloosheid (CGVS p. 14).

U kan rekenen op landgenoten in het buitenland wanneer u geld nodig heeft. Zo heeft u een Palestijnse vriend die in België woont die u hielp met het bekostigen van uw reisweg van Duitsland naar Griekenland (CGVS p. 10).

U heeft onvoldoende pogingen ondernomen om u op duurzame en permanente wijze te vestigen in Griekenland:

° Volgens uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken beschikte u over een Griekse AMKA en AFM (zie administratief dossier 'vragenlijst M-Status Griekenland'). Bij uw persoonlijk onderhoud zegt u dat het na het verkrijgen van die papieren net moeilijker werd om werk te vinden, hetgeen allerm minst logisch en waarschijnlijk is, gelet op de bijkomende legale arbeidsmogelijkheden dat een beschermingsstatus u kan bieden. Dit wijst op een gebrek aan effectieve poging om de rechten die u hieruit kan putten te doen gelden.

° U verwijst naar het belang van het leren van de Griekse taal voor het vinden van werk (CGVS p. 9). U stelt Grieks te hebben proberen leren, maar doorgevraagd stelt u enkel dat u dat gewoon op straat deed (CGVS p. 9) hetgeen allerm minst blijkt geeft van een doorgedreven motivatie om de taal te leren, gelet op de lange duur dat u in Griekenland heeft verbleven.

° U stelt dat u legaal werk probeerde vinden nadat u de noodzakelijke documenten verkreeg in Griekenland, maar gevraagd hoe u juist legaal werk probeerde vinden stelt u slechts dat u gewoon wachtte tot ze u kwamen ophalen aan de bushalte, hetgeen veeleer lijkt op de voortzetting van uw werk in het illegale circuit (CGVS p. 9).

° U zegt dat er geen liefdadigheidsorganisaties in Griekenland bestaan, maar dat u er toch naar heeft gezocht. Gevraagd naar welke organisaties u heeft opgezocht vernoemt u Helios en zegt u verder geen andere organisaties te hebben gezocht (CGVS p. 14).

Uw vrees voor de criminelen die een bod deden op uw orgaan is ongegrond:

° De mensen die u benaderden hebben u niet aangevallen of bestolen, maar deden u slechts een voorstel. U stelt dat ze een orgaan wilden kopen maar maakt geen melding van bepaalde gewelddaden door deze bende (CGVS p. 13).

° Uit uw verklaringen blijkt de aanvaring met de bende waarnaar u verwijst – hoe spijtig deze ook is – een geïsoleerd incident te zijn (CGVS p. 13). Uit uw verklaringen blijkt allerm minst dat het waarschijnlijk of zelfs mogelijk is dat deze mensen u opnieuw zouden benaderen.

° U toont niet aan dat u bescherming heeft gezocht bij de autoriteiten in Griekenland tegen deze personen, noch dat er geen effectieve bescherming beschikbaar is.

Uw beweerde medische problemen zijn niet dermate ernstig dat een gespecialiseerde opvolging vereist is of dat ze uw autonomie in bijzondere mate aantasten.

U verwijst naar ziektes als schurft en luizen als reden waardoor u niet kan terugkeren naar Griekenland (CGVS p. 12) maar wat later stelt u nooit naar een ziekenhuis in Griekenland te zijn geweest en dat u niets van Griekse gezondheidszorg wilde weten (CGVS p. 15). Gevraagd waarom u geen ziekenhuis bezocht, antwoordt u ik was niet ziek hetgeen tegenstrijdig is aan wat u eerder verklaarde en uw algemene geloofwaardigheid op de helling zet.

Bovendien blijkt uit de medische documenten die u neerlegde nergens dat uw gezondheidstoestand dermate ernstig is dat deze een terugkeer naar Griekenland zou verhinderen. De documenten die u neerlegt verwijzen nergens naar schurft of luizen. U legt een voorschrift neer voor een pijnstillers, maar dit zijn slechts basisgeneesmiddelen die ook in Griekenland beschikbaar zijn. Verder legt u medische opvolgingsverslagen neer van consultaties in België waaruit blijkt dat uw psychologische toestand niet goed is en daarbij verschillende symptomen vertoont zoals droefheid, slapeloosheid, schuldgevoel en ongerustheid. U legt ook

verslagen en afspraakbevestigingen neer van verschillende medische afspraken met een tandarts, radioloog en neuskeel-oorarts. Nergens uit deze documenten blijkt dat uw medische toestand dermate ernstig is, of dat uw opvolgingstraject in België dermate complex en gespecialiseerd is, dat een terugkeer naar Griekenland voor u onmogelijk zou zijn. Bovendien maakt u dit evenmin duidelijk doorheen uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud.

Dienaangaande wijst de commissaris-generaal erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De UNRWA kaart heeft slechts betrekking op uw registratie bij het UNRWA agentschap in Gaza en is niet relevant voor de beoordeling van uw mogelijkheid tot terugkeer naar Griekenland. De Palestijnse identiteitsdocumenten en geboorteaktes van u en uw gezin zijn hoogstens een aanwijzing voor uw identiteit en die van uw familieleden, hetgeen hier niet ter discussie staat. Uw Turks visum is hoogstens een indicatie dat u een tijdelijk verblijfsrecht voor Turkije had, hetgeen hier niet ter discussie staat. Uw huwelijksakte is hoogstens een bewijs van het huwelijk tussen u en uw partner en staat niet ter discussie. Het taalcertificaat Nederlands is hoogstens een indicatie voor uw kennis van de Nederlandse taal en is bewonderingswaardig, maar niet relevant voor de beoordeling van uw situatie bij een mogelijke terugkeer naar Griekenland. De attesten ter staving van dakloosheid in Griekenland zijn hoogstens een indicatie dat u op bepaalde tijdstippen in het verleden geen huisvesting had, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat u opnieuw in dergelijke situatie zal terechtkomen bij terugkeer naar Griekenland. Bovendien heeft u uit deze documenten een bijkomend recht op sociale bijstand kunnen putten, hetgeen u kon helpen bij uw vestiging in Griekenland (zie supra).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister en haar gemachtigde op het feit dat u internationale bescherming werd verleend in Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

2. Over de rechtspleging

Het voorliggende verzoekschrift wordt ingediend door de heer A.O.M.O. (verzoeker) "en zijn minderjarige zoon de heer M.A.O.O. (...)". Intussen is laatstgenoemde echter meerderjarig geworden.

Dient in dit kader te worden gewezen op de inhoud van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dat bepaalt:

"Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt."

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt het verzoek om internationale bescherming dat is ingediend door verzoeker nog steeds geacht te zijn ingediend namens diens zoon.

Mede gelet op het bepaalde in artikel 57/1, § 5, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet en in acht genomen dat er te dezen geen bijzondere elementen in de zin van artikel 57/1, § 6 van de Vreemdelingenwet voorhanden zijn die tot het vellen van een afzonderlijk arrest in hoofde van verzoekers zoon nopen, kan verzoekers zoon te dezen derhalve niet als partij in het geding worden aangeduid.

3. Het verzoekschrift

3.1. Verzoeker formuleert wat zich aandient als een enig middel als volgt:

“De gegrondheid van het beroep, nietigheid van de beslissing wegens schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsplicht, en schending art. 3 EVRM.”

Verzoeker gaat in dit kader in op de problematiek inzake de vernieuwing van een ADET in Griekenland. Verzoeker verwijst naar en citeert uit algemene landeninformatie en leidt hieruit af dat *“de kans uitzonderlijke groot zal zijn dat verzoeker bij de hernieuwing van zijn ADET problemen zal kennen. Deze dateert immers van augustus 2022 en bij terugkeer naar Griekenland zal deze verlopen zijn.”*

Tevens stelt verzoeker aan de hand van de betreffende landeninformatie:

“Dergelijke resultaten zijn verbijsterend en met dit rapport heeft het CGVS helemaal geen rekening gehouden. Dit rapport toont dan ook aan dat de kans uiterst groot is dat verzoeker heel erg lang op zijn verlening van zijn ADET zal moeten wachten en dat hij dus weer op straat zal belanden en niet zal kunnen werken.

Stuk 4 toont wel degelijk aan dat er een systematisch probleem is in Griekenland met de ADET-verlenging of hernieuwing. Een onafhankelijk onderzoek heeft dit aangetoond.

Het op straat belanden en niet kunnen werken door een erkende asielzoeker in een bepaalde land en het gedurende een jaar geen rechten hebben (door de behandeling van zijn vernieuwing van ADET-kaart) is wel degelijk een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van art. 3 EVRM.

Het CGVS faalt dan ook in haar motiveringsplicht en heeft niet zorgvuldig gehandeld bij de beoordeling van het dossier van verzoeker. Dit rapport is immers eenvoudig online te vinden en het CGVS heeft hier geen rekening mee gehouden. Ook werden er geen garanties van hernieuwing gevraagd.”

Verzoeker geeft aan dat het vreemd is dat het CGVS de informatie zoals door hem aangehaald naast zich neerlegt en zelfs niet vermeldt.

Verzoeker concludeert:

“Het beroep is dan ook gegrond.”

3.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“De bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal dd 6 augustus 2025 te hervormen en verzoeker de vluchtelingenstatus te verlenen en ondergeschikt de zaak naar het Commissariaat-Generaal terug te sturen voor verder onderzoek.”

3.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog algemene landeninformatie bij het voorliggende verzoekschrift (bijlage 4).

4. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

4.1.1. Verzoeker legt op 5 juni 2026 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

Het betreft vooreerst een aantal stukken en documenten aan de hand waarvan hij wenst aan te tonen dat hijzelf en zijn zoon met psychische problemen kampen, therapie volgen, kwetsbaar zijn en medicatie nemen. Daarnaast gaat het om een doktersattest omtrent een aanval in het opvangcentrum, dat dateert van 27 april 2025. Verzoeker betoogt dat hijzelf en zijn zoon door hun psychische problemen wel degelijk in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zullen komen bij een terugkeer naar Griekenland. Verzoeker wijst in dit kader op de problematiek inzake het bekomen en vernieuwen van een ADET-kaart. Volgens verzoeker werd dit minstens onvoldoende onderzocht. Hij stipt daarbij aan dat zijn zoon nooit werd gehoord en zich, net als hem, in een slechte situatie bevindt.

Daarnaast wijst verzoeker op en citeert hij uit een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker herhaalt dat zijn kwetsbaarheid en deze van zijn zoon niet werden onderzocht. Ook is de toestand nog geëvolueerd sedert het interview en volgen zij medische begeleiding.

4.1.2. Verzoeker legt ter terechtzitting, dit slechts enkele dagen na zijn voormelde aanvullende nota, andermaal een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 13).

Verzoeker wijst in deze aanvullende nota op een aantal arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, op een brief van een aantal Griekse ngo's die echter niet bij deze aanvullende nota wordt gevoegd en op algemene landeninformatie omtrent de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, onder meer op het vlak van de wachttijden voor het vernieuwen van een ADET.

Verder verwijt verzoeker in zijn aanvullende nota aan verweerder dat deze laatste geen rekening houdt met de laatst gekende informatie uit Griekenland en dat de volledige e-mailuitwisseling tussen het CGVS en haar correspondenten niet wordt toegevoegd aan het dossier. Met name wordt volgens verzoeker geen rekening gehouden met het allerlaatste verslag van de RSA, gepubliceerd op 27 april 2026. Volgens verzoeker blijkt uit dit verslag dat een statushouder in Griekenland wel degelijk en op verschillende momenten geconfronteerd wordt met een 'catch-22' situatie die hem belet zijn rechten uit te oefenen.

Daarnaast tracht verzoeker, dit aan de hand van rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en algemene landeninformatie, aan te tonen dat hij op basis van de situatie in Palestina in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming.

4.2. Verweerder legt op 1 juni 2026 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De Raad doet in het kader van het voorliggende beroep, gericht tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, vooreerst geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU is *in casu* dan ook niet aan de orde.

5.2. De formele motiveringsplicht heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het verzoekschrift in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijn hoofd geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Ook uit de door verzoeker neergelegde stukken en documenten, zoals bij verzoekers eerste aanvullende nota gevoegd, kunnen in hoofdte verzoeker geen bijzondere procedurele noden worden afgeleid. Nergens kan uit deze stukken of documenten worden afgeleid dat verzoekers psychische problemen van dusdanige ernst of aard zouden zijn dat deze van invloed waren of zouden zijn op zijn dagdagelijkse functioneren en op zijn vermogen om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming, om de verschillende onderhouden die in dit kader geschieden te volbrengen en om zijn relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn beweerde psychische kwetsbaarheid. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voorgehouden psychologische problemen van invloed zouden (kunnen) zijn geweest op zijn algemene functioneren of gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, daarenboven initieel zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Wanneer verzoeker bij de DVZ werd ondervraagd over zijn gezondheid, maakte hij bovendien nergens melding van mentale of psychische problemen. Integendeel verklaarde hij er eenduidig dat zijn gezondheid goed was (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.29). Dat verzoeker later, bij het CGVS, beweerde dat hij zich tijdens zijn eerste interview mentaal niet goed zou hebben gevoeld, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.3). Verder gaf verzoeker bij het CGVS bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud duidelijk te kennen dat er geen medische, psychologische of andere redenen waren die het goede verloop van het interview die dag konden belemmeren en gaf hij, wanneer hem gevraagd werd of er zulke redenen waren, in niet mis te verstane bewoordingen aan: *"Nee Godzijdank"* (*ibid.*, p.3). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud maakte noch verzoeker, noch diens advocaat verder concrete opmerkingen inzake het verloop van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker gaf daarnaast aan alle vragen en de tolk goed te hebben begrepen (*ibid.*, p.17). Uit de verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt daarenboven dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de in het dossier opgenomen stukken kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest de elementen ter staving van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Uit de stukken van het dossier kan gelet op het voorgaande aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker omwille van zijn in zijn eerste aanvullende nota voorgehouden psychische problemen niet normaal zou kunnen functioneren en niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

5.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing duidelijk en genoegzaam blijkt dat verzoeker over een internationale beschermingsstatus en een hieraan gekoppeld verblijfsrecht beschikt in Griekenland. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Uit uw verklaringen (CGVS p. 5) en het administratief dossier (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken nummer 23 en document 'Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 18.07.2024) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist."

Verzoeker betwist deze motieven niet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *"gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn"* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt:

"83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve

ationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 *Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).*

85 *Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.*

86 *Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).*

87 *In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).*

88 *Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).*

89 *In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).*

90 *Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvermijdelijk is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).*

91 *Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).*

92 *Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.*

93 *De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld*

aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Het komt daarbij aan verzoeker toe om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hem deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Dient in het licht van het voorgaande te worden vastgesteld dat verweerder in diens aanvullende nota en op grond van het geheel van de in deze nota aangehaalde en in het dossier opgenomen landeninformatie omtrent de algemene situatie in Griekenland geheel terecht aangeeft:

"Verweerder is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken. Uit onderstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een beperkt aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming.

Administratieve situatie

1. ADET Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigten van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigten met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335> ; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze

niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij “reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.” Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (“GEAS”) moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (“Handvest”) en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (“EVRM”).

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in verzoekers geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst verweerder erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze niet aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens bovenstaande informatie, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid. Verweerder benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie “buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om.”

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport “ the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter’s decision is notified to the applicant also via email” (vrije vertaling: “de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld”) (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo’s als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigten dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigten

ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf ; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Verweerder wijst erop dat uit de informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het bewijs van verblijf kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te

verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (<https://www.amka.gr/faq.html>) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Uit bijkomend onderzoek (COI Focus. GRECE. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail, van 13 februari 2026, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-activation-de-lamka-et-acces-au-marche-du-travail>) blijkt dat een AMKA.-nummer nodig is voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem, doch dit géénszins over een actief AMKA-nummer moet gaan. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI-platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Uit de bijgebrachte bronnen blijkt niet dat om legaal te kunnen werken in Griekenland, een actieve AMKA nodig is (zie naar analogie, arrest nr. 340544 van 5 februari 2026, p. 19).

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat begunstigden naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (COI Focus. GRECE. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA van 31 maart 2026 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_grece._acces_aux_soins_de_sante_et_detention_dun_amka_20260331.pdf).

Verscheidende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare_; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Verweerder is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin. Verschillende administratieve rechtbanken, waaronder Duitse en Zwitserse administratieve rechtbanken, hebben in talrijke uitspraken geoordeeld dat verzoekers zonder ernstige gezondheidsproblemen die in staat zijn om te werken, over het algemeen gevrijwaard zijn van de risico's die inherent zijn aan de tekortkomingen van het Griekse systeem. In deze rechtspraak wordt geduid dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en

levensomstandigheden in Griekenland, ook voor gezinnen met minderjarige kinderen, niet voldoende is om te oordelen dat er sprake zou zijn van een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Verzoekers moeten aantonen dat zij ondanks redelijke inspanningen niet in staat zijn geweest een waardig bestaan in Griekenland op te bouwen, quod non in casu. Deze arresten herinneren eraan dat de Europese jurisprudentie een bijzonder extreme drempel van armoede oplegt om te kunnen spreken van een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Verweerder is derhalve van mening dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Verweerder besluit dan ook dat de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn, en de bewijslast terzake onverkort bij hem berust, waar uit de bestreden beslissing genoegzaam kan blijken dat verzoekende partij niet tegemoetkomt aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en daaraan verbonden cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Europees Hof van Justitie.”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan het voorgaande. Waar verzoeker wijst op een brief van een aantal Griekse ngo's, dient te worden vastgesteld dat verzoeker deze brief niet neerlegt.

In zoverre verzoeker verweerder daarnaast verwijt dat deze “*de VOLLEDIGE emailuitwisseling met haar correspondenten in Griekenland niet steeds*” bijbrengt, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker nalaat hierover enige verdere, concrete duiding te verschaffen. Verzoeker preciseert niet over welk e-mailverkeer hij het heeft. Evenmin werkt hij uit waarom dit had moeten worden bijgebracht door verweerder. Voorts toont hij niet aan dat, waar of hoe zulks van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek en/of de inhoud van de bestreden beslissing en de aanvullende nota van verweerder.

De informatie die verzoeker aanhaalt en waaruit verzoeker citeert in zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota's ligt bovendien volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. De Raad onderstreept, waar verzoeker een betoog voert omtrent de situatie, mogelijkheden en administratieve besommeringen voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, dat in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming met deze elementen rekening gehouden wordt en erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Tevens erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie kan echter in het geheel niet worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland (onder meer op het vlak van de (gelijke) toegang tot de nodige bescherming, documenten, huisvesting, arbeidsmarkt, gezondheidszorg en andere sociale voorzieningen) zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die vanuit een andere lidstaat van de EU terugkeert naar Griekenland zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

Verzoeker slaagt er *in casu* echter hoegenaamd niet in om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zou riskeren te komen die dermate ernstig is dat zijn toestand zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat hij als begunstigde van internationale bescherming niet in staat was of zou zijn om zichzelf toegang te verschaffen tot officiële documenten en, via deze documenten, tot de nodige bescherming, huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg en andere sociale voorzieningen; laat staan dat hij zou aantonen dat hij daardoor, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland terecht zou riskeren te komen in een situatie van een zeer verregaande materiële deprivatie, zoals hoger omschreven.

Waar verzoeker tracht te laten uitschijnen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een verhoogde kwetsbaarheid zou vertonen, en dit omdat hijzelf en zijn zoon zouden kampen met psychische problemen, dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker in dit betoog niet kan worden gevolgd. Wat betreft de psychische problemen van verzoeker, kan immers vooreerst dienstig worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Uit deze vaststellingen blijkt dat niet kan worden

aangenomen dat deze problemen in hoofde van verzoeker een dermate verhoogde kwetsbaarheid met zich zou brengen dat deze een zware, complexe en regelmatige behandeling zouden behoeven, een (ernstige) impact zouden hebben op zijn dagdagelijkse functioneren en van invloed zouden zijn op zijn vermogen om zich op een zelfstandige wijze staande te houden. Uit de door verzoeker neergelegde stukken en documenten kan verder niet worden afgeleid dat verzoekers zoon wel zou kampen met een dermate verhoogde kwetsbaarheid. Nergens uit deze stukken en documenten kan namelijk worden afgeleid dat de psychische problemen in hoofde van verzoekers zoon van een dusdanige aard en ernst zouden zijn dat verzoekers zoon een zware, complexe en regelmatige behandeling zou behoeven, dat deze zoon niet op een normale wijze zou kunnen functioneren en dat deze zoon niet bij machte zou zijn om zichzelf op een zelfstandige wijze te handhaven. Dit alles geldt nog des te meer daar verzoeker zijn eigen psychische problemen en deze van zijn zoon in het verzoekschrift niet eens aanhaalde als zijnde een element dat in zijn of hun hoofde een verhoogde kwetsbaarheid met zich zou brengen en/of in de weg zou staan aan een terugkeer naar Griekenland. Hoe dan ook blijkt uit hetgeen voorafgaat en hetgeen volgt dat verzoeker en diens zoon zich in het kader van hun voorgehouden psychische problemen in Griekenland, dit zowel in afwachting van een eventuele verlenging of vernieuwing van hun ADET en reactivering van hun AFM- en AMKA-nummer als daarna, toegang kunnen verschaffen tot de nodige gezondheidszorg.

Dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker, zoals reeds hoger bleek, in Griekenland in het verleden internationale bescherming verzocht en bekwam en zichzelf in het bezit wist te stellen van een ADET. Daarnaast bekwam verzoeker er in het verleden reeds een AFM nummer en een AMKA nummer (administratief dossier, bijkomende vragen M-status Griekenland). Deze internationale beschermingsstatus, documenten en nummers worden bekomen na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures. Verzoeker toonde zich aldus in staat om zijn weg naar zulke procedures te vinden en deze procedures ook te doorlopen.

Waar verzoeker middels zijn verwijzing naar algemene landeninformatie tracht te laten uitschijnen dat hij in de toekomst en bij een terugkeer naar Griekenland mogelijks problemen zou kunnen ondervinden ten gevolge van mogelijke vertragingen bij een verlenging of vernieuwing van zijn ADET en de te vervullen formaliteiten voor een reactiveren van zijn AFM-nummer en AMKA-nummer, dient verder te worden vastgesteld dat reeds hoger genoegzaam werd vastgesteld dat uit de beschikbare landeninformatie, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift en in zijn aanvullende nota's, geenszins kan worden afgeleid dat personen die vanuit een ander EU-lidstaat en met een vervallen ADET terugkeren naar Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET binnen een redelijke tijdspanne te verlengen of te vernieuwen, opnieuw een geldig AFM-nummer en AMKA-nummer te bekomen, daarbij automatisch en door omstandigheden buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, terecht zouden komen in of zouden worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zouden bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin zij zouden worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient ook dit aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

Verzoeker slaagt hierin echter hoegenaamd niet. In dit kader wordt in de bestreden beslissing, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, immers op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er in casu niet in geslaagd bent om genoegzaam aan te tonen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van “buitengewone omstandigheden die specifiek uzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar de lidstaat die u reeds internationale bescherming heeft toegekend, vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.”

Het Commissariaat-generaal wijst er namelijk op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u voldoende zelfredzaam bent, op hulp van een netwerk kan rekenen en geen medische problemen heeft die u bijzonder kwetsbaar maken (zie infra).

In het licht van het voorgaande, en ondanks de verhoogde waakzaamheid en voorzichtigheid die aan de dag gelegd moet worden bij de beoordeling van uw verzoek, dient te worden vastgesteld dat u niet aantoonde dat u in geval van terugkeer niet in staat zal zijn om de nodige stappen te ondernemen voor de afgifte/hernieuwing van uw ADET, noch dat u in afwachting van de afgifte/hernieuwing van deze ADET noodzakelijkerwijze in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zult terechtkomen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in

Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie “buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om.”

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asieliinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport "the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, op. cit., p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, op. cit., p. 14, Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9).

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u niet hebt aangetoond dat u stappen hebt ondernomen om een verlenging van uw verblijfsvergunning in Griekenland te verkrijgen noch dat u derhalve geconfronteerd werd met een weigering of een onredelijke vertraging vanwege de Griekse autoriteiten. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet hebt aangetoond dat de bescherming van Griekenland ondoeltreffend is, noch dat de procedure voor het bekomen van een (geldige) ADET u bij terugkeer noodzakelijkerwijs zou blootstellen aan een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

U bent voldoende zelfredzaam om u in Griekenland te vestigen:

° In Kreta werkte u in een olijfgaard voor 25 euro per dag en kreeg daarnaast ook kost en inwon (CGVS p. 8). Soms deed u ook ander werk, zoals een oprit aanleggen.

° Na uw verblijf in Duitsland koos u ervoor om terug te keren naar Griekenland. U stelt dat u terug naar Griekenland ging om gezinshereniging te regelen en om naar hier te kunnen komen met mijn zoon (CGVS p. 10). Het feit dat u terugkeerde naar Griekenland en er vervolgens nog zo'n jaar verbleef wijst op het gegeven dat u voldoende zelfredzaam bent om u opnieuw in Griekenland te kunnen vestigen.

° U moest stappen ondernemen om een maandelijkse huursubsidie aan de Griekse overheid te vragen, wat blijkt geeft van een zekere mate van zelfredzaamheid en kennis van de Griekse administratie. U verklaart nadrukkelijk dat een verzoek om bescherming in België makkelijker werkt dan het verkrijgen van het attest van dakloosheid (CGVS p. 14).

U kan rekenen op landgenoten in het buitenland wanneer u geld nodig heeft. Zo heeft u een Palestijnse vriend die in België woont die u hielp met het bekostigen van uw reisweg van Duitsland naar Griekenland (CGVS p. 10).

U heeft onvoldoende pogingen ondernomen om u op duurzame en permanente wijze te vestigen in Griekenland:

° Volgens uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken beschikte u over een Griekse AMKA en AFM (zie administratief dossier 'vragenlijst M-Status Griekenland'). Bij uw persoonlijk onderhoud zegt u dat het na het verkrijgen van die papieren net moeilijker werd om werk te vinden, hetgeen allerminst logisch en waarschijnlijk is, gelet op de bijkomende legale arbeidsmogelijkheden dat een beschermingsstatus u kan bieden. Dit wijst op een gebrek aan effectieve poging om de rechten die u hieruit kan putten te doen gelden.

° U verwijst naar het belang van het leren van de Griekse taal voor het vinden van werk (CGVS p. 9). U stelt Grieks te hebben proberen leren, maar doorgevraagd stelt u enkel dat u dat gewoon op straat deed (CGVS p. 9) hetgeen allerminst blijkt geeft van een doorgedreven motivatie om de taal te leren, gelet op de lange duur dat u in Griekenland heeft verbleven.

° U stelt dat u legaal werk probeerde vinden nadat u de noodzakelijke documenten verkreeg in Griekenland, maar gevraagd hoe u juist legaal werk probeerde vinden stelt u slechts dat u gewoon wachtte tot ze u kwamen ophalen aan de bushalte, hetgeen veeleer lijkt op de voortzetting van uw werk in het illegale circuit (CGVS p. 9).

° U zegt dat er geen liefdadigheidsorganisaties in Griekenland bestaan, maar dat u er toch naar heeft gezocht. Gevraagd naar welke organisaties u heeft opgezocht vernoemt u Helios en zegt u verder geen andere organisaties te hebben gezocht (CGVS p. 14).

Uw vrees voor de criminelen die een bod deden op uw orgaan is ongegrond:

° De mensen die u benaderden hebben u niet aangevallen of bestolen, maar deden u slechts een voorstel. U stelt dat ze een orgaan wilden kopen maar maakt geen melding van bepaalde gewelddaden door deze bende (CGVS p. 13).

° Uit uw verklaringen blijkt de aanvaring met de bende waarnaar u verwijst – hoe spijtig deze ook is – een geïsoleerd incident te zijn (CGVS p. 13). Uit uw verklaringen blijkt allerminst dat het waarschijnlijk of zelfs mogelijk is dat deze mensen u opnieuw zouden benaderen.

° U toont niet aan dat u bescherming heeft gezocht bij de autoriteiten in Griekenland tegen deze personen, noch dat er geen effectieve bescherming beschikbaar is.

Uw beweerde medische problemen zijn niet dermate ernstig dat een gespecialiseerde opvolging vereist is of dat ze uw autonomie in bijzondere mate aantasten.

U verwijst naar ziektes als schurft en luizen als reden waardoor u niet kan terugkeren naar Griekenland (CGVS p. 12) maar wat later stelt u nooit naar een ziekenhuis in Griekenland te zijn geweest en dat u niets van Griekse ziekenzorg wilde weten (CGVS p. 15). Gevraagd waarom u geen ziekenhuis bezocht, antwoordt u ik was niet ziek hetgeen tegenstrijdig is aan wat u eerder verklaarde en uw algemene geloofwaardigheid op de helling zet.

Bovendien blijkt uit de medische documenten die u neerlegde nergens dat uw gezondheidstoestand dermate ernstig is dat deze een terugkeer naar Griekenland zou verhinderen. De documenten die u neerlegt verwijzen nergens naar schurft of luizen. U legt een voorschrift neer voor een pijnstillers, maar dit zijn slechts basisgeneesmiddelen die ook in Griekenland beschikbaar zijn. Verder legt u medische opvolgingsverslagen neer van consultaties in België waaruit blijkt dat uw psychologische toestand niet goed is en daarbij verschillende symptomen vertoont zoals droefheid, slapeloosheid, schuldgevoel en ongerustheid. U legt ook verslagen en afspraakbevestigingen neer van verschillende medische afspraken met een tandarts, radioloog en neuskeel-oorarts. Nergens uit deze documenten blijkt dat uw medische toestand dermate ernstig is, of dat uw opvolgingstraject in België dermate complex en gespecialiseerd is, dat een terugkeer naar Griekenland voor u onmogelijk zou zijn. Bovendien maakt u dit evenmin duidelijk doorheen uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud.

Dienaangaande wijst de commissaris-generaal erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging."

Verzoeker onderneemt niet de minste poging teneinde de voormelde motieven in concreto te weerleggen of te betwisten. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind en dient te worden besloten dat verzoeker, zo hij bij een verlenging of vernieuwing van zijn ADET en een reactivering van zijn AFM-nummer en AMKA-nummer geconfronteerd zou risqueren te worden met vertragingen, deze periode kan overbruggen en dat verzoeker, indien hij daartoe een ernstige poging onderneemt en de nodige (administratieve) stappen zet, bij machte is om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, dat hij bij machte is om zijn rechten aldaar op een gedegen wijze te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hem, bij eventuele problemen dienaangaande en op zijn verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden. Verzoeker toont derhalve niet concreet aan dat hij, zo hij hiertoe in Griekenland, eventueel met de hulp van de Griekse autoriteiten en/of de aldaar aanwezige hulporganisaties en netwerken, een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, bij eventuele toekomstige problemen en/of een mogelijke gebrekkige toegang tot de nodige huisvesting, tewerkstelling, gezondheidszorg en voorzieningen, verstoken zou blijven van de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers toegang tot de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoonde dat dit (louter) zou kunnen worden toegeschreven aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou

kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden.

Dat verzoeker, zo hij hiertoe bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, verhinderd zou worden om, dit eventueel met de hulp en ondersteuning van de in Griekenland aanwezige autoriteiten, organisaties en netwerken, zijn meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou dreigen terecht te komen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, is aldus in het geheel niet aangetoond.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland zou terechtkomen een schending uitmaken van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofd en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofd van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens in het geheel niet worden weerlegd of betwist, tot slot ook geen afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen.

Ook de stukken die verzoeker benevens de reeds hoger besproken stukken en documenten neerlegt in het kader van onderhavige beroepsprocedure, bevatten geen gegevens of elementen die aan de hoger gedane beoordeling afbreuk zouden kunnen doen.

5.5. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

5.6. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar rechtspraak die in het verleden werd gevelde door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geenszins afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft te dezen geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

5.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, is verzoekers verwijzing naar en betoog inzake de toestand in en zijn nood aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land en regio van herkomst verder niet dienstig.

5.8. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

5.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT